

El Suprem iguala la inhabilitació de Mas pel 9-N a la d'Homs

L'alt tribunal manté el delicte de desobediència per la consulta i confirma les multes del TSJC de més de 24.000 euros contra els impulsors

Mas, amb Rigau i Ortega sortint del judici del 9-N ■ JOSEP LOSADA

Els dejunis solidaris amb els presos es multipliquen

Escriuen a quaranta dirigents europeus

Busques el millor per a la teva llar? **Ho tenim!**

MacMobles Cañellas
Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72
www.macmobles.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 18 de desembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14854 - AVUI / Any XL. Núm. 13724 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-16

Sánchez no mourà fitxa fins després de la sentència

PARÀLISI • El president del govern espanyol ajorna tota proposta sobre Catalunya fins que acabi el judici per l'1-O

Avui, primer 'round' de les defenses dels presos contra el Suprem

REUNIÓ • JxCat i ERC exigeixen diàleg "útil" al cap de l'executiu estatal, i Jordi Sánchez insta Torra, Aragonès i Artadi a reunir-s'hi

CULTURA-ESPECTACLES

P30

La representació d'«Estimat mestre» durant la cloenda de l'Any Fabra al Teatre Nacional de Catalunya ■ ACN

Vigència de Pompeu Fabra

Acte institucional per tancar l'any dedicat al renovador de la llengua

Europa-Món

P24,25

Corbyn anuncia una moció per reprovar May

L'ESPORTIU

Champions League

Barça-Lió, a vuitens

EL PUNT AVUI+
'Connexió Parlament',
a partir de les 8.45 h

El ple del Parlament,
a El Punt Avui TV

CP CARLES UJADAS

fem **45** ANYS
AL TEU SERVEI DES DEL 1973

ASSESSORS I ESTILISTES D'IMATGE PERSONAL
PERRUQUERIA HOME I DONA - ESPECIALISTA BARBER
POSTISSERIA I TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MODELATS DE TOTS ELS ESTILS
COLORS TRADICIONALS, NATURALS I FANTASIA

Cami Ral, 23
Premià de Mar
Tel. 93 752 39 91
www.carlespujadas.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

21-D

Jordi Graupera és una incògnita com a polític, però el que és segur és que com a analista és lúcid. Com a candidat per Barcelona ha editat un llibret que ajuda a entendre on som i què passarà el 21-D. Segons ell, i ho subscriu, el 30 de setembre del 2017 la cultura del catalanisme va arribar al seu límit. "El més lluny on ens podia dur com a persones i com a comunitat és el dia abans del referèndum de l'1 d'octubre". Aquella matinada del 30 de setembre a l'1 d'octubre, amb els ciutadans anant a dormir a les escoles, estava canviant el paradigma, i ho va fer en el moment exacte que la policia no els va moure. "La gent va deixar de ser catalanista per ser, simplement, catalana, subjecte d'uns drets polítics inalienables als quals no estava disposada a renunciar." Això explica per què els polítics catalanistes no van saber què fer l'endemà. I tot el que ha passat després.

De fet, el final del catalanisme comença un altre 30 de setembre. El del

El que passi serà l'expressió exacta del moment d'un nou paradigma que va començar a canviar l'1-0

2005. Quan el Parlament aprova l'Estatut com a últim intent d'ampliar els límits que posa l'Estat a les aspiracions dels catalans. I segueix el 2006 amb l'aparició de Ciutadans, que és, paradoxalment, una esmena a la totalitat del catalanisme, com ho és en el fons l'independentisme. I aquesta realitat la veiem al Parlament, on aquesta nova realitat emergeix per sobre d'un catalanisme jibaritzat, cas del PSC i del que queda de Convergència. Fins i tot el PP, que en el fons formava part d'aquell món catalanista, està a punt de desaparèixer.

Per tant, voler analitzar el moment actual, amb paràmetres del passat, és un error. Els nostàlgics del catalanisme o els polítics i periodistes que cauen, o caiem, en la inèrcia del marc mental previ a l'1 d'octubre, estan —o estem— condemnats al fracàs. Per això no entenem, o no entenem, el 21-D. No sabem què passarà divendres. Però passi el que passi serà l'expressió exacta del moment d'un paradigma que està canviant, amb partits i entitats construint a marxes forçades estratègies i relats que intenten adaptar-se a la nova lògica ciutadana.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Llums de Nadal

De petit em duien a veure els llums de Nadal de Barcelona. Com que al meu poble no n'hi havia, l'expedició s'imposava. L'altre dia vaig passar pels carrers cèntrics de la capital, i l'ànima em va caure als peus, expressió que, tractant-se de dies de contingut espiritual, trobo que és oli en un llum. Les il·luminacions de les Rambles, el passeig de Gràcia o la Gran Via em van entristir, per no dir que em van deprimir. A la Diagonal, aquest any les han suprimides. Per fer aquesta contemplació no cal que em mogui del poble, on també abunden les il·luminacions que tant serveixen per Nadal com per una revetlla i tenen la curiosa facultat de no fer llum. Els llums barcelonins de quan era petit enlluernaven. Potser els tinc exagerats però diria que enlluernaven. També respectaven la iconografia d'aquests dies: un naixement, una maredeu, un sant Josep... I molts "Bon Nadal". "Bon Nadal" va ser la primera expressió escrita en català permesa públicament, a condició que a l'altre cap de carrer digués "Felices Navidades". El "Bon Nadal" i la seva traducció

“Cada any ens acostumen més a la foscor, com als que baixen a la mina

han desaparegut en favor del "Bones festes". Si dius "Bones festes" és lògic i normal que els llums que les celebren serveixin per Nadal i per una festa major. No fan llum. La reglamentació ecologista i estalviadora ha aconseguit un prodigi que trobo que no valorem prou. Un dia descobriran que si els mantenen apagats l'estalvi és superior. Un altre, que no cal penjar-los. Vindrà gent de Londres, de Berlín, de París, a meravellar-se'n.

Fa uns quants anys que es detecta la tendència. Ens acostumen a la foscor a poc a poc, com es fa amb els que baixen a la mina. Alguns diuen que

l'Ajuntament de Barcelona, com tants ajuntaments del país, és refractari a les festes de Nadal pel seu caràcter religiós. Religiós? Em pensava que era una festa comercial. És que també estan en contra del consumisme. Llavors, per quin motiu donen tants permisos d'obertura de comerços? Potser perquè les botigues projecten a l'exterior la llum que els ajuntaments escatimen, també amb els fanals. Se les pensen totes. Com que els diumenges posen en evidència que els carrers són foscos cada cop hi ha més diumenges amb permís perquè les botigues obrin.

Jordi Basté, que és un entusiasta de Nadal, l'altre dia publicava a *La Vanguardia* un article on sol·licitava llum, més llum. En Basté potser no se n'adona però el seu èxit a la ràdio té aquí l'origen. A Basté, tot l'il·lusió, el sorprèn, el meravella, l'encurioseix i el fa àngel de l'anunciata. El periodisme, o és il·luminat per aquestes condicions, o no és periodisme. El periodisme, no més? Tot. També governar una ciutat. "Llum, més llum", últim sospir de Goethe, és una expressió racional, no religiosa, del Segle de les Llums.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/pebaxr>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I els ho hauran d'agrair?

Ahir es va saber (ahir es van saber molts més altres coses, de fet) que la sala segona del Tribunal Suprem, després de revisar la sentència del TSJC contra Artur Mas i les exconselleres Ortega i Rigau, els ha reduït la condemna. En el cas de Mas, de dos anys d'inhabilitació a un any i un mes, la mateixa pena que el Suprem havia imposat a l'exconseller de la Presidència i portaveu del govern Francesc Homs. El Suprem (i que contents que estem tots plegats!) també ha rebaixat les condemnes d'inhabilitació per a Joana Ortega (d'un any i nou mesos a una pena de nou mesos) i a Irene Rigau (d'un any i sis mesos a sis mesos). La pregunta és òbvia, i és la que he posat al títol de l'article d'avui: i encara els ho hauran d'agrair? Ho dic perquè sentia ahir algunes tertúlies en què citaven aquest cas, i alguns periodistes (no cal que els digui que eren tertúlies unionistes, que a ve-

“No s'enganyin. Més que rebaixar la pena, el Suprem va confirmar ahir la inhabilitació de Mas, Ortega i Rigau

gades cal escoltar-les per allò de prendre'ls el pols) ho posaven com a exemple de l'acostament que l'Estat està intentant amb Catalunya. Però de quin coi (per no dir una altra cosa) d'acostament parlen? El Suprem ahir no va pas absoldre Mas, Ortega i Rigau, que és el que havia d'haver fet: els va condemnar definitivament a inhabilitació. A veure si al final, entre uns i al-

tres, ens faran ballar el cap. Com que la condemna era més alta i ara l'han rebaixada, els hauran de donar les gràcies? Se'n diu síndrome d'Estocolm, d'això. A veure si ara resultarà que un bon dia, després del judici de l'1-O (que és a la cantonada a punt de començar perquè avui hi ha la vista prèvia) hi haurà una sentència condemnatòria de només quatre o cinc anys i els acusats els hauran de donar les gràcies perquè els en demanaven vint-i-cinc. La sentència de veritat a Mas, Homs, Rigau i Ortega, no s'enganyin, l'ha dictat el Tribunal de Compens. Ho escriuré una altra vegada per a aquells que en aquell moment els acusaven d'haver descafeïnat el 9-N: sense ells no hi hauria hagut 1-O. Sempre he pensat que no se'ls ho havia reconegut prou. Independentment, és clar, que tot el que ha vingut després hagi sigut horrorosament més dur, gran i cruel.

EDITORIAL

El llistó de la democràcia

Una de les característiques del procés sobiranista català és que acaba situant amb força precisió a quina alçada situa cadascú el llistó de les seves conviccions democràtiques. Al llarg del procés, la línia vermella ha estat la possibilitat de votar per la independència, sigui un procés participatiu, una consulta no vinculant o un referèndum. Després de l'1-O, la tendència a abaixar encara més aquest llistó és imparable; primer, tolerant la venjança d'estat a costa de tenir presos i exiliats polítics, de pervertir l'estat de dret i de vulnerar drets i llibertats consagrats a la Constitució; ara, després de l'emergència institucional de Vox, també amb propostes fora de la Constitució, com les que apadrina el PP de Pablo Casado: aplicar un 155 més profund i indefinit en el temps, designar el govern català des de Madrid o il·legalitzar els partits independentistes i entitats com Òmnium i l'ANC, que representen més de dos milions de ciutadans.

La unitat d'Espanya és l'imperatiu que ho justifica tot, abans les interpretacions restrictives de la Constitució, i ara les mesures fora de la Constitució i els discursos que, per criminalitzar i deshumanitzar l'independentisme, menteixen parlant de violència, colpistes, comandos, fractura social, adoctrinament o insultant el president de la Generalitat, sigui Torra, Puigdemont o Mas, els diputats i president del Parlament o la gent que els ha votat. L'actitud involucionista de Vox no estava en qüestió; la de Ciutadans i el PP s'està demostrant dia a dia i cada cop més; i el PSOE, que ja va cedir amb el 155, té diversos càrrecs de pes, alguns barons territorials i fins i tot algun ministre que s'expressen en termes similars. El llistó de la democràcia a Espanya està més baix que mai des del 1975, i Podem és l'excepció que confirma la regla.

De reüll Marga Moreno Amb perdó de Godwin

La llei de Godwin, per si algú encara no ho sap, és una d'aquelles normes d'internet no recollides en cap codi més enllà dels instruments de la xarxa, com la Viquipèdia, o la ment-rusc dels internautes. Aquesta norma diu, més o menys literalment: "A mesura que una discussió a la xarxa creix, la probabilitat que es produeixi una comparació amb els nazis o Hitler tendeix a u." Com moltes d'aquestes màximes, és un avís per a navegants, en aquest cas per evitar caure en retòriques suades o arguments demagògics. Ara bé, hi ha comparacions amb les quals Godwin potser estaria d'acord. Només cal mirar el compte d'Instagram del flamant líder de Vox, Santiago Abascal, on algú –dubto que el mateix Abascal, perquè no es tracta precisament d'autoretrats– ha treballat intensament l'artifici de la imatge. El cap visible de Vox se'ns hi presenta com un heroi viril, apol·lini, sovint a cavall, sempre amb la mirada perduda en un infinit ple de promeses per als seus votants...

Els exegetes de la història saben que Hitler –amb perdó de Godwin– va emergir pràcticament del no-res gràcies a eines que feien forrolla a l'època: la fotografia, amb un col·laborador inestimable, Heinrich Hoffmann, i el cinema, amb Leni Riefenstahl, junt amb Goebbels, mestre de la propaganda. No voldria caure en la conspiranoia, un altre vocable d'internauta, però al darrere d'aquest "home de l'any" hi ha algú que en sap molt, de vendre perills edulcorats amb èpica de cartró pedra.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DEL PARLAMENT DE GAL·LES

Elin Jones Principis democràtics

La presidenta del Parlament de Gal·les (Regne Unit) no només ha visitat la seva homòloga Carme Forcadell a la presó, sinó que en defensa obertament l'alliberament immediat i defensa també la necessitat de fer un referèndum d'autodeterminació acordat i vinculant.

CODIRECTORA DEL CENTRE PELS DRETS HUMANS IRÍDIA

Anaïs Franquesa Observadors i testimonis

Diverses entitats, entre les quals han impulsat la presència d'observadors nacionals i internacionals en el judici de l'1-O, sota el lema *Trial watch-Catalan referendum case*, per determinar si es respecta la imparcialitat, independència i els drets, tant els processals com els civils i polítics.

DIRECTOR DEL FESTIVAL TEMPORADA ALTA

Salvador Sunyer Balanç positiu

Temporada Alta tanca la 27a edició del festival després d'oferir 228 funcions i d'haver acollit un total de 48.825 espectadors (94,4% d'ocupació), que són un 4% més que l'any passat. Xifres positives que, sumades al rejueniment del públic, generen optimisme de cara al futur.

Tal dia com avui fa...

1 any

Un altre col·lapse
L'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola també col·lapsa l'acollida de menors estrangers. Silenci del ministeri a la demanda de fons

10 anys

Fre a les 65 hores
El Parlament Europeu atura gairebé per unanimitat la directiva sobre la setmana laboral. Els governs tenen ara 90 dies per negociar.

20 anys

Cas Lewinsky
Bill Clinton reconeix que va mantenir una relació "inapropiada" amb Lewinsky. El president declara sota jurament cinc hores i mitja.

Full de ruta

Emili Bella

Qüestió de temps

Pedro Sánchez no revelarà la seva miraculosa recepta màgica per a Catalunya fins després de la sentència senzillament perquè anticipar indults futurs abans del judici seria tant com reconèixer que els presos polítics són innocents. Que sàpiga que els indults no resoldran el problema polític. El president del govern espanyol utilitzarà la pastanaga d'una proposta prodigiosa per presentar-se a les eleccions i, si els números li sumen amb l'independentisme, fer-li xantatge: o jo, o les ultradretes. I tornem a començar.

Sánchez ha tingut temps per cavillar una proposta per intentar desbloquejar la situació, però l'únic que recepta és esperar, guanyar temps, xutar la pilota endavant, que l'aigua baixi. Hom diria que estem davant de Mariano Rajoy *in person* i la seva inacció proactiva. De moment, el projecte de Sánchez per a Catalunya consisteix a demanar-li, a Catalunya, un projecte, com va fer la setmana passada al Congrés.

El projecte de Sánchez per a Catalunya consisteix a demanar-li, a Catalunya, que ofereixi un projecte, però que sigui el que ell vol, un Estatut o alguna altra entabanada

Reclama una proposta catalana que aglutini un 75% de la societat, però si aquesta proposta és un referèndum pactat, tal dia farà un any. En realitat, pretén que la proposta catalana sigui un altre Estatut o algun pedaç a l'actual. És a dir, al final, vol que sigui la que ell vol. Amb raó va repetint que la cosa no es resoldrà en anys.

I en el mentrestant, divendres vindrà de visita invasiva a Barcelona "por cojonos", que diria l'exministre Arias Cañete. Vindrà per fal·locentrisme, per provocar o perquè no es pot fer enrere per algun tipus de codi cavalleresc que li impedeix canviar d'opinió si no vol que el trio de mascles alfa de la dreta testosterònica se li tirin al damunt.

No n'és, de benvingut, si no porta sota el braç la seva pròpia proposta política raonable per oferir-la al president de la Generalitat. ¿Li sembla que quan surti la sentència hi haurà un clima més propici per abordar el debat territorial? ¿Quan l'Estat espanyol trobarà temps per parlar de la possibilitat de perdre un trosset de territori?

Tribuna

Santiago Vilanova. Periodista

2019, ens posem les piles?

Jofre Llobart escrivia en la seva columna del 29 de novembre un article titulat "Bandera verda", on diu una gran veritat però alhora comet un greu error polític (ben segur que per manca d'informació). La veritat és dir que mitigar el canvi climàtic és una responsabilitat compartida de tots (especialment dels consumidors, afegiria jo). Fa molts anys que defenso la transversalitat de l'acció ecologista. I ho he fet des de la Cimera de Rio 92. Vaig comprovar com els sectors empresarials innovadors s'adaptaven més ràpidament a la sostenibilitat que les cúpules dels partits polítics i dels governs. Això va motivar-me per escriure *Empresaris verds per a un planeta blau* (1994).

L'ERROR DE L'ARTICULISTA és afirmar que les esquerres varen "fer un paper punta de llança" en la lluita contra el canvi climàtic i que, si es vol, es pot afegir a un "agraïment històric per aquest rol d'avantguarda". Tot el contrari. Ni punta de llança ni avantguarda. Han sigut precisament els partits d'esquerres els que han endarrerit la consolidació de l'ecologisme a Catalunya i en general a tot el planeta. El lideratge global

l'han portat ONG indigenistes amenaçades d'espoliació; associacions com Greenpeace, The Friends of the Earth, Ecoropa i els redactors de la Carta de la Terra; Denis Meadows i el Club de Roma en els seus inicis; organitzacions com els Die Grünen; periodistes i escriptors com Michel Bosquet; economistes com Nicholas Georgescu Roegen; científics com Lynn Margulis, James Lovelock i Anne i Paul Erlich (VPremi Ramon Margalef d'Ecologia); entitats com Union of Concerned Scientists; pensadors com Murray Bookchin, Ivan Illich, René Dumont, E.F. Schumacher, Edward Goldsmith, René Dubos, Barbara Ward, Petra Kelly, Vandana Shiva, Wangari Maathai, Fritjof Capra... Cap d'aquestes personalitats i entitats han estat o estan directament vinculades a partits tradicionals d'esquerres.

VA SER UN GREU ERROR que alguns companys d'Alternativa Verda, fundada el 1983, pactessin una coalició amb Iniciativa per Catalunya el 1995 per les eleccions a l'Ajuntament de Barcelona. ICV acabaria incorporant el genèric "verds" en el seu nom. Una OPA de conseqüències nefas-

tes que ha continuat amb el govern Colau. Ara, la urgència i l'evolució de la consciència mediambiental obliga a un inevitable pacte transversal, una mena de paraigua ideològic, que permeti una eficient governança. Malauradament els líders dels partits independentistes no semblen encara entusiasmats pel projecte; és com si els acords de la recent cimera del clima de Katowice els rellisquessin.

ATENCIÓ, PERÒ. O ens posem les piles i durant el 2019 optem per col·locar la transició energètica i l'economia circular al màxim nivell (una vicepresidència específica de la Generalitat, per exemple) o quedarem fora de les exigències de la UE. A Catalunya hem de crear 600 MW anuals eòlics i solars si volem arribar al 2050 amb 100% renovables! Deixem-ho clar: la bandera verda de la transició energètica és patrimoni legítim de milers de resistents a un model basat en el gas, el carbó, el petroli i l'urani; un model de creixement caduc, subvencionat per governs tant de dretes com d'esquerres, que ens porta a una sisena extinció. O reaccionem o les futures generacions ho patiran.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Evitem la violència

■ Veig amb preocupació el que pugui succeir el dia 21, atès el que va passar l'altra setmana amb els grups que actuaren al meu parer sense gaire seny ni control. No considero que sigui gaire democràtic fer una contramanifestació, ja que la llibertat d'expressió la té tothom. Tampoc em va agradar que hi apareguessin encaputxats. Anar amb la cara tapada denota covardia i al darrere s'amaguen no gaire bones intencions; i crec que rompe la tanca policial ja és transpassar una línia vermella del tot perillosa. Per tot això veig conflictiva aquesta manifestació, perquè si hi ha violència, encara que sigui mínima, el relat que ells en faran ja sabem que serà maximitzat i manipulat sense escrúpols i a la seva conveniència. Evitem aquest perill. Hi som a temps.

MONTERRAT RIBAS BELLALTA
Palafolls (Maresme)

Canvis en l'educació

■ Encara que només tinc onze anys, fa temps que m'he adonat que l'educació ha anat millorant. És per això que vull agrair als mestres i a les escoles que estiguin fent tot el possible per millorar la vida dels nens i nenes i que aconseguixin que ens divertim aprenent. L'altre dia, quan vaig explicar als meus pares el que fem a classe, de sobte ells em van dir: "Quina sort que teniu! A la nostra època només feiem continguts, ara teniu nous mètodes, aprofita'ls!" Això em va fer pensar que l'educació ha anat evolucionant i, tot i que la majoria de la gent es queixa dels canvis que hi ha al món, crec que els canvis en l'educació són bons perquè l'escola ara és diferent i els nens i nenes podem ser el que vulguem ser. Així, vull donar les gràcies per aquesta revolució; gràcies, pro-

fessors i professores, perquè ens ensenyeu un món nou.

NOA BLASCO SALVATIERRA,
alumna de l'Escola Virolai
Barcelona

Felicitats a La Marató

■ La Marató ha batut el seu rècord. Més de 10 milions d'euros, una xifra que significa solidaritat, esperança, investigació i il·lusió. Són algunes de les paraules que hi ha al darrere. Com a ciutadana i participant de La Marató, m'omple d'orgull veure el que junts podem construir. Felicitats a tots els que ho heu fet possible!

REBECA SORIANO BARRUFET
Barcelona

Cansats d'estar cansats

■ La meua mare i un 1% de la població mundial pateixen la síndrome de fatiga crònica, una malaltia que causa una

gran fatiga física i mental que no s'alleuja amb el descans i deteriora severament la seva qualitat de vida. Encara que cada vegada és més freqüent, a Espanya és molt desconeguda, els metges no saben com tractar-la o diagnosticar-la i tot el que s'ofereix són una mena de psicoteràpies grupals. Només s'obtenen més respostes en la medicina privada. Necessitem una atenció sanitària adequada i actualitzada, així com més inversió en investigació.

LAURA VARELA SITJÀ
Barcelona

COMUNICAT DE LA GROSSA

Loteria de Catalunya informa que en la pàgina de publicitat de La Grossa de Cap d'Any del diumenge 16 de desembre, en la taula "Estructura de premis", on posava premi per bitllet de 5 euros, hauria de posar premi per bitllet de 10 euros. Disculpeu les molèsties.

La frase del dia

“Per part nostra és evident que no hi haurà cap violència; vejam si l'Estat pot dir el mateix”

Marcel Mauri, VICEPRESIDENT I PORTAVEU D'ÒMNIUM CULTURAL

Tribuna

Jaume Nolla. Periodista

Desigs de Nadal

El dia 21 de desembre, a part d'altres activitats, resulta que som Sant Tomàs, apòstol. El 1969, en una decisió absurda, l'Església catòlica va traslladar la seva festivitat al 3 de juliol, però els qui seguim la Tradició dividim ho celebrarem. Joan Amades ens explica que si al punt de la mitjanit de Sant Tomàs, just el moment que se sent la primera batallada de la campana (allà on encara els 4 ximplers de torn no han tret això que toquin les hores de nit) si reses 3 pàrenostres a sant Tomàs et concedirà la gràcia o el desig que li demanis, per impossible que sigui. Només cal una mica de fe, una virtut que sant Tomàs no va tenir, però que és pròpia de totes les religions, ciències, filosofies i, fins i tot, d'aquells que no creuen en re. Tal com estan les coses, és del tot just i necessari fer-li una petició. La que vulguem. De fet, crec que en podem demanar més d'una, fa tant de temps que ningú no n'hi fa cap, que de ben segur que serà generós.

VET AQUÍ ELS MEUS DESIGS. El primer i principal: l'alliberament immediat dels Presos Polítics. Si el seu judici serà una infàmia, un escàndol, una farsa, una vergonya, una venjança i un escarment del poder fàctic de l'estat als qui demanem el retorn de les nostres llibertats robades per la força de les armes, per què el poble català i llurs representants permetem aquesta injustícia? Hem de romandre impassibles? Som tan mesells que hem d'esperar el Judici? Senzill: el dia més inesperat, en una operació ben organitzada se'ls treu d'allà, de grat o per força. Sí, és cometre una il·legalitat. Algú pensa que es pot arribar a la independència sense rebentar les lleis espanyoles que et neguen l'existència?

UN ALTRE ANHEL: que els nostres compatriotes exiliats puguin tornar lliurement i sota la protecció de les nostres autoritats, que haurien d'exercir com a tals. Que la veritat de moltes coses que no sabem respecte al Procés resplendeixi, encara que no sigui gaire agradable i encara que ens dema-

ni a tots plegats la virtut de saber perdonar. Que la independència de Catalunya arribi el més aviat possible. No pas perquè tinguem pressa, sinó perquè ja fa més de tres segles que ens deixem prendre el pèl i els quartos com uns babaus sense sang a les venes. Que els espanyols que viuen a Catalunya que no volen aprendre la nostra llengua, odien la nostra manera de fer, no suporten els nostres costums i tradicions, etcètera, sàpiguen que no estaran obligats a romandre al nostre país un cop siguem independents. Poden anar-se'n amb total llibertat si no volen ser ciutadans catalans. És supremacisme? No, és com passa arreu del món.

QUE LA CIUTADANIA CATALANA s'aconsegueixi de la mateixa manera com s'acon-

“Que la independència de Catalunya arribi el més aviat possible. No pas perquè tinguem pressa, sinó perquè ja fa més de tres segles que ens deixem prendre el pèl i els quartos com uns babaus sense sang a les venes”

segueix a molts altres països. No cal ser gaire originals. Que als botiflers traïdors se'ls ofereixi l'oportunitat de redimir-se, però si reincideixen, que s'actui igual com passa a la resta dels països democràtics del món. I que quan els arribi l'hora final, les seves ànimes caiguin al llac de gel de l'infern del Dant, llac format pel moviment de les ales de Lucifer, patint eternament la fredor del glaç, com freds han estat llurs cors i esperits en aital pecat. Que comencem amb les Constitucions que van ser abolides el 1714 i, a partir d'aquí, les Corts Catalanes les refacin i canviïn les vegades que calgui, tal com es feia antany a casa nostra. Que la Catalunya independent tingui exèrcit, el que sigui més convenient pel que representem en geografia i demografia. I que evidentment estiguem a dins de l'OTAN, perquè és una garantia a tots els efectes, tot i que alguns independentistes d'esquerres encara no ho vulguin entendre.

QUE ALS COL·LEGIS del país s'alci la bandera catalana en començar el dia i aprenguin a cantar *Els segadors* i altres cançons patriòtiques com fan a molts altres països del món. Que la llengua catalana sigui la llengua única del país i que tothom pugui aprendre un parell o tres més de llengües, puix tota llengua i cultura és una riquesa, però és d'una roïnesa i baixesa extrema que la pròpia del país no sigui la principal i primera. Que es creï una indústria visual i cinematogràfica (si cal, modesta però de qualitat altíssima) per tal que els premis Gaudí no hagin de ser un festival de pel·lícules guardonades que només s'han sabut fer en castellà.

I FINALMENT un desig, si voleu més banal, però, al capdavant, per demanar que no quedi: que Messi pugui continuar jugant al Barça com fins ara durant cent anys més. Que sant Tomàs ens escolti i que tinguem bones festes gaudint-les cadascú a casa seva. A veure si tenim el coratge de fer-ho possible una vegada per totes.

De set en set

Imma Merino

Discriminació

Un meu amic em va explicar fa un cert temps que havia fet una pregunta parany a una persona: “Què et sembla més greu, que no deixin entrar en un lloc a un gras o a un negre?” La resposta va ser que, evidentment, a un negre. Immediatament, però, la persona interpellada se'n va adonar que havia caigut en el parany a conseqüència del fet que tenim consciència de l'existència d'una discriminació per motius ètnics, culturals o classistes que acostumen a barrejar-se, però que potser ens passen per alt altres formes d'exclusió. No voldria frivoltitzar sobre la llarga i encara perseverant discriminació de grups a causa del supremacisme (en aquest cas, realment existent) que els margina. I, certament, la discriminació que podem patir els grassos (si no és que, a més, formem part d'una minoria marginada) no és comparable. Però existeix. El meu amic ho havia comprovat una nit que no van deixar entrar un amic seu en una discoteca de Girona. Ho tenia claríssim, no en dubtava: no van deixar-lo entrar perquè és gras.

Hi vaig pensar fa unes setmanes mentre volia comprar-me uns jersers en una botiga d'Uniqlo al barri de Chelsea de Nova York. Dos anys abans hi havia trobat jersers XXL. També vaig trobar-ne fa menys en una botiga de la mateixa marca japonesa a Berlín, on no sé si encara en venen. El que sé segur és que no hi ha XXL a la botiga Uniqlo del passeig de Gràcia de Barcelona. Els grassos, de fet, estem acostumats a no trobar peces en la majoria de botigues de roba. Però hi ha un detall significatiu d'Uniqlo. Continuen fabricant talles XXL, però has de comprar-les per internet. Com ho hem d'interpretar? A mi em sembla que també volen fer negoci amb els grassos però que no volen que anem a les seves botigues perquè deuen considerar que hi fem lleig.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Dejunis arreu en solidaritat amb els presos

Comença la vaga de fam de 24 hores a la Universitat de Vic mentre continua la de Girona

Propostes per a Catalunya al voltant del 21-D

La idea de Sánchez per a Catalunya, després del judici, i JxCat i ERC volen parlar-hi del procés

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

Primer cara a cara al Suprem

RECLAM Les defenses exposaran avui al tribunal que no és competent per jutjar els independentistes catalans, en una vista pública **RESPOSTA** Els set magistrats hauran de raonar per què no deriven el cas al TSJC si no hi ha cap fet fora del país

Mayte Piulachs
BARCELONA

Avui no hi seran presents els quinze acusats –nou d'ells en presó preventiva des de fa més d'un any– per defensar la independència de Catalunya, però sí que serà la primera vegada que els seus advocats s'enfrontaran cara a cara amb els set magistrats del Tribunal Suprem, que a finals de gener els jutjaran per rebel·lió, malversació de fons públic i desobediència al Tribunal Constitucional (TC).

La vista d'avui, anomenada de previ pronunciament per declinatoria de jurisdicció, és l'última oportunitat que tenen els processats perquè el Suprem rectifiqui i derivi la causa al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), ja que, com marca l'Estatut del 2006, les causes contra diputats al Parlament són competència de l'alt tribunal català, i es deriven al Tribunal Suprem quan els fets tenen lloc fora del territori català, aspecte que neguen que hagi passat en els fets d'octubre del 2017. Ningú preveu que el Suprem faci un cop de timó, però el tribunal haurà de donar arguments jurídics per aquest

Les xifres

7

magistrats conformen la sala del Suprem que jutjarà els independentistes catalans. Habitualment són cinc.

12

advocats, que representen els quinze acusats, intervindran en la vista de previ pronunciament d'avui.

canvi sobtat de criteri. Aquesta resolució, tot i ser negativa, es podria convertir en una prova més per dur al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) i denunciar que la causa especial 20907/2017 és una causa general contra l'independentisme català.

Així, es preveu que avui els advocats exposin de forma breu, tot i que en són dotze, les alegacions que ja han presentat per escrit. És previst que el tribunal, presidit pel magistrat Manuel Marchena, doni una resposta en els propers dies. Després d'aquest tràmit, es donarà un termini als encausats perquè presentin els seus

escrits de defensa i les proves que demanen, i llavors només quedarà fixar el calendari del judici, que es preveu que comenci a finals de gener i es perllongui uns dos mesos.

En la vista d'avui, els dotze penalistes aniran a l'una: tots evidenciaran el canvi de criteri experimentat pel mateix Suprem en haver acceptat ara la causa contra els independentistes catalans, mentre que van refusar la del 9-N del 2014, amb fets calcats. Així, recordaran que el 30 d'octubre del 2017 la sala segona (la penal) del Suprem va admetre la querrela de la fiscalia contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i membres de la mesa, tot admetent "dubtes interpretatius" de l'article de l'Estatut que recull la competència del TSJC en casos d'aforats i del Suprem, amb fets fora de Catalunya. També recordaran que "sistemàticament" el TSJC ha acceptat la seva competència vers els delictes de rebel·lió i sedició en les querelles que des de Manos Limpias a Vox li han anat presentant, i que no n'ha admès a tràmit cap per falta de fonaments.

Pel que fa als fets ocorreguts fora del territori ca-

Una estelada onejant davant de la seu del Tribunal Suprem, a Madrid, en la protesta de dissabte passat ■ LUCA PIERGIOVANNI/ EFE

talana, que justificaria la competència del Suprem, les defenses expliquen que la fiscalia, en la querrela, va fer referència a "aspectes internacionals de la declaració d'independència de Catalunya", i –recorden– que va ser el mateix Suprem que en va fer un matís. "No pot identificar-se el resultat del delictes amb els efectes del delictes, per més que aquests puguin implicar, per la seva pròpia naturalesa, la destrucció de l'estat de dret. Cal recordar –afegia el tribunal– que alguns dels delictes de la querrela són delictes de tendència que, per definició, no exigeix que es produïxi el resultat per a la seva consumació". Amb

tot, el 24 de novembre del 2017, el Suprem va acceptar acumular una part de la causa presentada a l'Audiència Nacional contra

"Si hi va haver delictes, tots es van fer a Catalunya", diuen

els dos líders civils i contra els consellers del govern de Puigdemont.

En els seus escrits, les defenses insisteixen que en la instrucció, feta pel jutge Llarena, s'han centrat els fets i que en la resolució de processament, "no hi ha cap referència als esdeveniments succeïts

fora del territori català". Encara més, afegeixen que si hagués existit el delictes de rebel·lió, que neguen rotundament, hauria passat a Catalunya; que si es va fer una declaració d'independència, va ser a Catalunya; la desobediència al TC i la suposada malversació de fons "també s'hauria acordat a Catalunya".

Per les acusacions, el vot de catalans a l'exterior en l'1-O i la despesa en observadors internacionals és suficient perquè la causa vagi al Suprem. Les defenses, però, recorden que arran de la consulta popular del 9-N del 2014, en què també hi va haver vot exterior, el mateix Suprem va

L'APUNT

Decepció europea

David Brugué

"Patim un procés judicial que evidencia una vulneració molt severa dels nostres drets fonamentals." És una evidència i una de les frases que formen part de la carta que els presos polítics en vaga de fam han enviat a una quarantena de dirigents europeus. Denunciar-ho és un dret que tenen. Però en realitat, ells o qualsevol persona, esperen que Europa reaccioni? Què van fer

els líders europeus quan l'1-O els garanteix de la llei es dedicaven a apallissar avis, dones i tota cuca que intentés posar un vot en una urna? De quina manera ha reaccionat Europa a la petició de 500 diputats i exdiputats de 25 països que denuncien "la utilització de la justícia com a arma de coacció a un Parlament"? Al final, Europa ha acabat sent una decepció. Una més.

18 DIES EN VAGA DE FAM

Crida per portar observadors al procés penal

Un grup d'entitats constitueix la plataforma International Trial Watch-Catalan Referendum Case per avaluar la causa

Representants de les entitats promotores, ahir al Col·legi de Periodistes ■ ACN

M. Piulachs
BARCELONA

Un grup d'entitats catalanes defensores dels drets i llibertats de la ciutadania va presentar ahir la plataforma International Trial Watch-Catalan Referendum Case, amb la qual volen organitzar la presència d'observadors nacionals i internacionals durant el procés penal contra els independentistes catalans al Tribunal Suprem. Els promotors no van voler avançar noms d'entitats ni de professionals, tot i que van indicar que "se n'esperen de la Mediterrània, d'Europa i de l'Amèrica Llatina". A més, van fer una crida a la ciutadania a aportar donatius per fer possible aquesta acció de monitoratge.

Les entitats impulsores de la plataforma són: Novact, l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans, l'Institut dels Drets Humans de Catalunya, l'Observatori del Sis-

La frase

"El fet que el tribunal estigui sent observat també ajudarà a controlar que les garanties funcionin"

Anaïs Franquesa
DIRECTORA DE LITIGIS D'IRÍDIA

La xifra

6 entitats promotores del grup d'observadors: Novact, l'ACDDH, l'Institut dels Drets Humans, l'Observatori del Sistema Penal, el Col·lectiu Praga i el centre Irídia.

tema Penal i els Drets Humans de la UB, el Col·lectiu Praga i Irídia-Centre per la Defensa dels Drets Humans. En el web de la plataforma (www.internationaltrialwatch.org), també es pot trobar docu-

mentació sobre la causa, com ara l'escrit de la fiscalia que acusa els nou presos polítics del delictes de rebel·lió i els altres sis, de malversació de fons i de desobediència.

La penalista Anaïs Franquesa va exposar que la plataforma tindrà tres branques: la primera estarà formada per uns vint acadèmics d'arreu de l'Estat espanyol, que faran un informe sobre drets processals i sobre la no existència del delictes de rebel·lió, en la línia del manifest que van signar més de 300 professors; la segona tindrà defensors dels drets humans perquè analitzin si s'hi vulneren drets civils i polítics, i un tercer grup l'integraran advocats per al control del judici. Iñaki Rivera, director de l'Observatori Penal contra la Tortura, va assegurar que ara "demaran oficialment" al Suprem un espai perquè els observadors puguin seguir el judici, encara sense data, i que no se n'espera cap pega. ■

refusar la seva competència en la querrela contra el president Mas. "Les conductes objecte de la querrela s'han desenvolupat en l'àmbit de la comunitat autònoma catalana (...). El lloc de la comissió de les infraccions per aclarir la competència ha de ser naturalístic: on es duen a terme les accions o esdevenen els resultats tipificats com a delictes", deia clarament el Suprem el 2014 per la causa del 9-N. Si l'alt tribunal espanyol denega, com es preveu, enviar la causa al TSJC, les defenses ja alerten que es vulnera el dret dels independentistes catalans a tenir un jutge ordinari predeterminedat per la llei. ■

Suport per carta de líders europeus

Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Forn i Joaquim Forn van enviar ahir una quarantena de cartes als principals líders europeus –i una altra a Pedro Sánchez per donar-li a conèixer la iniciativa– per buscar el seu suport i per exposar-los el motiu de la reivindicació de la vaga de fam pel que consideren "una vulneració dels seus drets fonamentals": el de la presumpció d'innocència, el de la llibertat, el de representació política i el d'un procés judicial amb garanties. A la missiva denunciaven la "situació molt greu" que es produeix a Espanya i la situació de "bloqueig" que

pateixen pel Tribunal Constitucional (TC) per poder accedir a la justícia europea amb les dilacions "indegudes" als recursos d'empara. L'advocat Jordi Pina va explicar que volen presentar un recurs al Tribunal Europeu dels Drets Humans d'Estrasburg pel que consideren una situació de "bloqueig que causa un perjudici", tot i admetre que no hi ha precedents. La portaveu dels presos, Pilar Calvo, va assegurar que cap dels presos es planteja acabar la protesta, i Pina va negar i va trobar "insultant" que s'argumenti que fan la vaga de fam per endarrerir el judici. ■ J.A.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

18 DIES EN VAGA DE FAM

El dejunis solidaris amb els presos es multipliquen amb diferents formats

Unes 150 persones fan una abstinència de 24 hores des d'ahir a la Universitat de Vic ■ Professorat d'instituts d'arreu fan torns sense ingerir aliments

Jordi Alemany
BARCELONA

Les mostres de solidaritat amb les reivindicacions dels presos polítics que han iniciat la vaga de fam es van multiplicar al territori, però els dejunis, ja sigui col·lectius o individuals, adopten diversos formats més enllà dels plantejats per la plataforma Prou Ostatges!, que aconsella participacions voluntàries d'un mínim de dos dies a un màxim de set, i va impulsar els de Barcelona, Montserrat, Terrassa, Cornellà del Llobregat i també el de la Universitat de Girona (UdG). Ahir al vespre se'n va iniciar un altre des de l'àmbit universitari, concretament a la Universitat de Vic (UVic-UCC), que està obert a estudiants, docents, investigadors i professionals de l'administració, però també a la ciutadania en general.

Els actes es van iniciar al pati del campus Miramarges a les nou del vespre amb la lectura del manifest que a hores d'ara ja ha recollit més de dues mil adhesions. Fins a 150 persones s'havien apuntat al dejuni voluntari, tot i que l'organització va deixar clar que no tots s'hi quedarien totes les hores. L'acte de solidaritat i de protesta perquè s'alliberin els presos inclou altres activitats, com l'actuació, ahir, del saxofonista Pep Poblet, o conferències, avui, sobre els riscos per a la salut de la vaga de fam, l'actuació del Tribunal Constitucional a càrrec de l'advocat Jaume Alonso Cuevillas, i la lectura de poemes, entre d'altres.

Prou Ostatges! també promou el dejuni col·lectiu del pròxim cap de setmana al local de Cal Gorina de Castellar, però entre setmana se'n faran de 24 hores dimecres, organitzat pel col·lectiu Jubilats per

Imatge dels assistents anit als actes d'inici del dejuni de 24 hores a la UVic-UCC ■

Acció de silenci davant del Suprem i carta a Llarena

Una quarantena de tarragonins del col·lectiu Silenci tenen previst traslladar aquest dimecres a Madrid la protesta que duen a terme des de ja fa més de 100 dies davant dels jutjats de Tarragona. Concretament davant del Tribunal Suprem, i consistirà a guardar mitja hora de silenci, entregar una carta al magis-

trat Pablo Llarena en què es denuncia la vulneració dels principis bàsics del dret penal i processal. Aquesta reivindicació, que s'iniciarà a les dotze del migdia, tindrà el suport d'advocats, parlamentaris, de l'ANC de Madrid, el col·lectiu Madrileños por el Derecho a Decidir i d'altres, i l'objectiu és "captar l'atenció de les

persones amb vocació de justícia, a les quals es demana que trenquin d'una vegada el seu silenci" i es rebel·lin contra la injustícia i la repressió. També han previst dirigir-se al Congrés dels Diputats i al Senat per donar a conèixer la reivindicació i repetir l'acció de silenci al Tribunal Constitucional.

La frase

“A les persones el dejuni els compromet amb la causa, els dona una sensació d'estar a prop dels presos”

Vicenç Relats
PLATAFORMA PROU OSTATGES!

Mallorca a Can Alcover; un altre que s'iniciarà al local parroquial de Sant Francesc de Reus; dijous a les dotze del migdia es farà a la societat coral El Micalet de València, el convocat pel col·lectiu Solidaritat i República País Valencià; i divendres ho farà el de l'ANC i el col·lectiu Àvies i

Avis de Riudoms.

Vicenç Relats, membre de Prou Ostatges!, explica que cada vegada reben més demandes de fer de paraigua de les activitats que s'organitzen pel territori i estudien com posar-ne un localitzador al seu web. Admet que l'ANC treballa per poder fer un dejuni a Tarragona, i que el cap de setmana passat van ajudar amb l'ANC de Teià i Alella el que es va organitzar al Masnou, o que estan en contacte amb un que des de divendres va engegar un CDR a Lleida. També tenen constància del que fan alguns docents per torns de 24 hores en instituts com l'IES Santa Colo-

ma de Farners, l'IES Andreu Nin i a l'IES Baix Penedès, l'Institut Dertosa, a Tortosa, o a l'IES Antoni Comella, de Granollers.

A títol individual

Per Relats els més importants, deixant de banda els formats, és que a les persones el dejuni "els compromet amb la causa, dona una sensació d'estar prop dels presos i els posa en sintonia amb el seu compromís i denúncia". I posa d'exemple el dejuni de tres dies que va iniciar dimecres l'advocat i historiador garriguenc Joan Garriga, i que vol recollir l'experiència deixant-ne testimoniatge escrit. ■

OPINIÓ

Carles Serra
Professor de la UdG

Dejuni: perseverança i solidaritat

Dijous passat vam començar una setmana de dejuni a la capella del Roser de la Universitat de Girona. Alguns de nosaltres ens hi estarem la setmana sencera, d'altres faran dejunis de quaranta-vuit hores. Tot plegat, un gest, una manera com una altra d'alçar la mà i demanar la paraula. Una manera d'alçar la veu entre tant de soroll que hi ha hagut i que hi haurà, per poder dir, només, dues coses.

La primera, la més important: fer-nos ressò de la injustícia que representa el fet que ara mateix (mentre esteu llegint aquestes paraules), a les nostres presons (a pocs minuts de casa, d'allà on fem vida com sempre, on treballem i ens estimem, mengem o ens distraiem), hi ha quatre persones en vaga de fam. Aquest fet és terrible, és d'una enorme gravetat. Com també ho és allò que el motiva: el que demanen no és la independència, no és l'alliberament dels presos, ni el retorn dels exiliats; el que demanen, per increïble que sembli, és que la justícia espanyola (una justícia que sabem profundament injusta, venjativa i parcial) faci la feina que ha de fer. Que la faci!

Aquesta situació hauria de generar una onada de solidaritat. No cal ser independentista, ni estar a favor del dret a decidir, per entendre que el que demanen els presos amb la seva acció és el mínim que podien demanar. És el més

bàsic. Tant que, sense això, tota pretensió de justícia, qualsevol mena de confiança o d'esperança, esdevenen impossibles. Només des de la més inamovible i vergonyant adhesió a l'Estat es pot acceptar la manera com actua i actuarà el Tribunal Constitucional i els òrgans del poder judicial. I estem convençuts que la indignació és profunda entre la major part de la societat catalana, però malgrat això, aquesta indignació no està trobant la manera d'expressar-se. D'aquí ve el segon objectiu del nostre gest: ens agradaria fer de revul-

Aprofitant el dejuni per fer feina, a la UdG ■ QUIM PUIG

siu, ni que sigui del nostre entorn. Per això convidem la resta de membres de la universitat a participar en diferents activitats que estem organitzant i a promoure'n ells també: com a mínim per poder discutir i reflexionar sobre el que està passant, sobre el que ens està passant!

I és que tan necessari és l'escalf que hem de traslladar als presos com la reflexió que hem de fer sobre el moment actual. Ens han volgut fer creure que tot el que vam remoure l'any passat no va servir per a res i ens volen convèncer de la nostra derrota. L'Estat i els que el vetllen treballen sense descans per instal·lar en la societat l'esperit de derrota, el sentiment d'impotència i una por paralitzant. Són les seves eines, perquè saben que assumir la derrota és el primer pas perquè deixem de lluitar.

Cal, doncs, que ens traiem del damunt la por, el pessimisme i la grisor que dia sí dia també estenen damunt nostre. Aquests dies, a la universitat hem rebut missatges d'escalf dels nostres presos i exiliats, i hem llegit algunes de les seves cartes. Si alguna cosa tenen en comú és la crida a la perseverança.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

18 DIES EN VAGA DE FAM

Elin Jones Presidenta del Parlament de Gal·les

“Forcadell és una presa política i se l’ha d’alliberar”

POSICIÓ • “Tots els polítics que són demòcrates poden donar suport als presos catalans” **REFLEXIÓ** • “No hi hauria d’haver cap censura en cap parlament”

Òscar Palau
BARCELONA

Elin Jones, presidenta del Parlament gal·lès, va ser dijous en l’acte de suport a Carme Forcadell, i divendres la va visitar a la presó de Mas d’Enric.

Vostè va conèixer Carme Forcadell fa dos anys... Com va anar?

Sí, la vaig conèixer en una reunió en què hi havia vint o trenta presidents d’assemblees locals i parlaments de tota la Unió Europea. Va ser la meua primera i única trobada amb ella. Catalunya i Gal·les tenim moltes coses en comú; vam poder bastir una bona relació de seguida i, és clar, quan vaig sentir què passava a Catalunya i a la mateixa Carme Forcadell, vaig pensar que necessitava mostrar el meu suport cap a ella, com a persona però també com a presidenta del Parlament de Catalunya, de la presidenta del Parlament gal·lès.

Llavors la independència era al centre del debat, i ara hi és la llibertat d’expressió i per als representats. Ara és més fàcil que arribin suports polítics des d’Europa?

Tots els polítics que són democràtics poden donar suport als presos polítics a Catalunya, perquè són a la presó per les activitats democràtiques que han emprès. No has de donar suport a la independència de Catalunya, només has de donar suport al dret democràtic de treballar per una justícia justa. Per mi,

Elin Jones, dijous en la presentació del manifest de suport a Forcadell ■ M.P. / EFE

no és un afer sobre la independència de Catalunya, és sobre fer justícia als presos polítics a Espanya.

Considera Carme Forcadell una presonera política?

Sí, ho és. És a la presó com a demòcrata, és una representant electa que ha fet la seva feina al seu parlament, com a presidenta. I una presidenta ha de permetre el debat i la votació, i ha de permetre que la gent decideixi sobre el seu futur. I com que avui és a la presó per això, és una presa política, i hauria de ser alliberada immediatament.

El Parlament gal·lès també va aprovar un manifest de suport...

Sí, vam aprovar una resolució que lamentava que els tribunals espanyols tinguessin presos polítics i

donava suport al dret a l’autodeterminació del poble català. I el suport va ser de gent que donaria suport a la independència de Catalunya i d’altra gent que no, però tot hom va estar d’acord que hi hauria d’haver democràcia i justícia.

Podria passar res així a Gal·les? Hi ha límits en el debat parlamentari?

No hi hauria d’haver cap límit ni cap censura enlloc, en cap parlament. No em puc imaginar que això pogués passar a Gal·les; al Regne Unit ja vam tenir el referèndum escocès, el dret de la gent a decidir ja es va assolir. Es va permetre que això passés i el Parlament escocès ja hi va tenir el seu paper. Això no s’ha permès de la mateixa manera a Catalunya, i dona un mal reflex del govern espanyol. ■

El policia judicial, enregistrat en un vídeo, després de clavar una puntada de peu a un home que era a terra ■ EPA

Un policia admet haver picat un avi l’1-0

■ “Estava al mig”, declara l’agent de la brigada d’informació al magistrat

Redacció
BARCELONA

Un agent de la policia espanyola de la brigada d’informació va admetre ahir que durant l’1-0 va donar una puntada de peu a un ancià que era a terra perquè “estava al mig” i per “apartarlo”, ja que tenia pressa per entrar a l’escola Pia del barri de Sant Antoni de Barcelona i no volia perdre els agents a qui seguia per comissar les urnes. L’agent va justificar-se així davant del magistrat del jutjat d’instrucció 7 de Barcelona, que investiga els excessos policials, segons van explicar fonts judicials.

En un vídeo enregistrat

per un votant es veu com l’agent, amb una armilla groga refractant de la policia judicial i la cara mig tapada amb un tapaboques, trepitja fort amb la planta del peu un home que és a terra, probablement caigut a causa de l’acció dels antiavalots, i l’aparta amb una puntada.

Ahir també va declarar com a investigat un comandament que va actuar a l’escola Prosperitat, a Nou Barris, i que hauria arrencat parcialment l’orella a un votant. El policia va negar que fos ell l’agressor. També van declarar quatre escopeters per aclarir qui va ferir Roger Español, als voltants de l’escola Ramon Llull. ■

OPINIÓ

El 21-D

L’**e**xperiència del procés independentista indica que mai ha estat una bona pràctica posar dates de futur. No ho va ser anunciar que en divuit mesos Catalunya esdevindria una república. El calendari va córrer, els divuit mesos van passar i les promeses no van obtenir resultat. Posar data implica un compromís i cal anar amb compte de no in-

complir res davant la ciutadania, i menys en aquelles qüestions que depenen de molts actors i de molts factors.

En l’ambient polític es viu la data del 21 de desembre com una fita on hi haurà un abans i un després en les relacions de Catalunya i Espanya. Aquesta obligació i la soga al coll del 21-D té de positiu que els dos governs han de

moure quelcom, i la pressió no els deixa viure.

Sense voler caure en la innocència cal creure que ningú de l’actual Moncloa va pensar que el 21-D és una mala data per a Catalunya i fins i tot per a Espanya. És el dia que Mariano Rajoy aplicava en tota regla l’article 155 de la Constitució. Fet que mai s’havia vist en democràcia.

Aquella conseqüència va portar a convocar unes eleccions catalanes després d’haver suprimit durant cinquanta-quatre dies l’autonomia catalana. Una mala data i un mal record on tots els partits polítics van cedir a córrer en aquelles eleccions que passaran en els annals de la política com les eleccions del 155, i que contra pronòstic i legítimament va guanyar Ciutadans. La data no era la més adequada per a la celebració d’una reunió del Consell de Ministres a Catalunya.

El govern espanyol no podia fer-se enrere. Ara té més pressió que mai i haurà de contestar a les peticions catalanes. Les respostes no són fàcils, tot i que amb l’ambient que s’ha creat caldrà que hi hagi concrecions i poques ambigüitats. Pedro Sánchez, si fa cas de les enquestes que indiquen que Cs, el PP i VOX podrien obtenir el govern estatal, no farà cap concessió. Si fa cas del seu compromís amb els partits catalans a la moció de censura, haurà d’escoltar i actuar.

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

18 DIES EN VAGA DE FAM

Rigau, Mas i Ortega, a la sortida del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el febrer de l'any passat ■ JOSEP LOSADA

El Suprem rebaixa a un any la inhabilitació de Mas i a mesos les de Rigau i Ortega

■ L'alt tribunal iguala la inhabilitació de l'expresident a la que va dictar pel 9-N a Homs ■ Els confirma les multes de més de 24.000 euros del TSJC

Xavier Miró
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha rebaixat a un any i un mes la condemna d'inhabilitació per a càrrec públic a l'expresident de la Generalitat, Artur Mas, com a màxim responsable del procés participatiu del 9 de novembre del 2014 tenint en compte que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) l'havia condemnat a dos anys d'inhabilitació. L'alt tribu-

nal decideix, així, igualar la condemna a la que en el seu moment va imposar a l'exconseller de Presidència, Francesc Homs, que va ser jutjat pel mateix Suprem en ser diputat aforat al Congrés quan va tenir lloc la vista, el març de l'any passat.

A l'exvicepresidenta Joana Ortega i a l'exconsellera d'Ensenyament Irene Rigau, els redueix en un any la inhabilitació a què van ser condemnades pel TSJC i els imposa inhabili-

tacions de nou i sis mesos, respectivament. La sala segona del Suprem ha desatès les peticions de la fiscalia, que demanava que es ratifiquessin les penes del TSJC, i els rebaixa les condemnes per un delictes de desobediència en una sentència que ara ja és ferma.

El Suprem ha avançat la seva decisió sobre els recursos de cassació que van presentar Mas, Ortega i Rigau contra la condemna del TSJC després de la vis-

ta que va celebrar la sala penal el 7 de novembre passat per tal d'estudiar els recursos de la defensa i la petició de la fiscalia de ratificar les condemnes.

L'alt tribunal confirma els pronunciaments del TSJC excepte "la concreta duració de les penes d'inhabilitació especial" per a l'exercici de càrrec públic. Ho ha fet sense avançar els arguments pels quals rebaixa les penes, que no es coneixeran fins que la sentència es notifiqui als

afectats. El Suprem avança la rebaixa de penes als condemnats pel 9-N a les portes del judici als líders polítics i civils empresonats pel referèndum de l'1-O, la vista de pronunciaments del qual per confirmar la competència del Suprem per jutjar el cas té lloc avui a la seu de l'alt tribunal. En canvi, sí que ha ratificat les multes que els va imposar el TSJC -36.500 euros en el cas de Mas i 30.000 i 24.000 en els casos d'Ortega i Rigau, respectivament.

L'expresident, l'exvicepresidenta i l'exconsellera van ser condemnats el març de l'any passat al TSJC per un delictes de

La xifra

1

any i 1 mes és la condemna ferma per inhabilitació a l'expresident Mas. La d'Ortega és de 9 mesos i la de Rigau, de 6.

desobediència, però, en canvi, van ser absolts del delictes de prevaricació i ja no se'ls va arribar a jutjar per malversació perquè l'acusació va decaure abans del judici.

En la vista del 7 de novembre, l'advocat de Mas va demanar al tribunal que fos "equànim" tenint en compte que, al seu parer, l'exconseller Homs havia fet "actes executius" respecte a la consulta que l'expresident no havia realitzat tot i ser el màxim responsable polític. Les defenses sempre han mantingut que cap d'ells no havia estat advertit expressament pel Constitucional. ■

Laura Foraster substitueix Royo al Diplocat

Laura Foraster serà la nova secretària general del Diplocat en substitució d'Albert Royo, que va renunciar a continuar al capdavant de l'organisme quan al juliol va ser reactivat després del procés de liquidació que va iniciar el govern del PP amb l'aplicació del 155. Foraster era la directora executiva de l'organisme des del 2012, i ara el ple de l'organisme l'ha nomenada responsable màxima en la seva segona reunió. ■ REDACCIÓ

Insults racistes i espanyolistes contra sor Caram

Sis individus van llançar, dissabte a Manresa, amenaces i insults espanyolistes i racistes a la monja d'origen argentí Lucía Caram, segons va denunciar als Mossos, que els van poder identificar. A quarts de dues del migdia, quan Caram anava a comprar amb una altra monja al barri de la Sagrada Família, els individus li van cridar "Això és Espanya", "Ves-te'n d'aquí" i "T'apunyalarem". ■ REDACCIÓ

Vàters a Manresa per seguir el discurs del rei

Artistes per la República instal·larà diversos vàters a la cèntrica plaça Crist Rei de Manresa per seguir el discurs del rei el dia 24, la vigília de Nadal. Segons explica a l'ACN Marc Sellarés, membre del col·lectiu, s'instal·laran aparells de ràdio dins dels vàters que emetran el discurs monàrquic. El col·lectiu vol denunciar la monarquia "com a hereva del franquisme", a més de reivindicar la llibertat d'expressió i la llibertat dels presos polítics. ■ REDACCIÓ

Restaurant CAN MARTÍ

Menú diari 12,50 € (Tot inclòs)

Menú de cap de setmana
17,50 € (Begudes i cafès a part)

93 752 37 59

Ctra. de Premià de Dalt, s/n (al costat del pont de l'autopista)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

18 DIES EN VAGA DE FAM

MALEÏDA HEMEROTECA

AVUI FA UN ANY 18 de desembre del 2017

EMILI GISPERT

Debat de candidats sense Puigdemont i Junqueras

Les absències de Puigdemont, a l'exili, i de Junqueras, a la presó, i el fet que Jordi Turull estigui en situació de llibertat provisional, condicionen el debat entre els candidats, a TV3. ■ JOSEP LOSADA

“El que està en joc en aquestes eleccions és restituir el govern legítim de Catalunya, que no agradava a Rajoy”

JORDI TURULL. JxCAT

“Vostès només tenen als llavis presos polítics, república i coses que no donen de menjar”

XAVIER GARCÍA ALBIOL. PP

“S'havia d'haver endegat una negociació entre institucions quan el TC va sentenciar un Estatut votat”

MIQUEL ICETA. PSC

“Han fet una fugida endavant perquè no s'ha proclamat la independència i han liquidat l'autonomia”

INÉS ARRIMADAS. CS

“El 155 ens han deixat enormement vulnerables com a país”

X. DOMÈNECH. CatComú

“Si hi ha majoria republicana, cal construir el que es va decidir l'1-O”

CARLES RIERA. CUP

“L'Estat espanyol no respecta les normes de joc d'un estat democràtic”

MARTA ROVIRA. ERC

Expedientats per haver fet política des de la presó

Oriol Junqueras, candidat d'ERC, i Jordi Sánchez, segon de la llista de Junts per Catalunya, són expedientats per Institucions Penitenciàries per haver difós missatges polítics des de la presó.

Queixa dels Avis i Àvies per la Llibertat

El col·lectiu Avis i Àvies per la Llibertat, de Reus, presenta una queixa al Síndic de Greuges perquè la junta electoral de Tarragona els ha prohibit manifestar-se a favor de la llibertat dels presos polítics.

Pedro Sánchez va visitar la seu de l'ONCE pel seu 80è aniversari, el cap de setmana ■ FERNANDO ALVARADO / EFE

Sánchez no oferirà la seva proposta a Catalunya fins a tenir sentència de l'1-0

■ Vol citar Torra divendres i porta inversió i simbolisme ■ Avisa que no arribarà al 2020 si no té pressupost ■ Marlaska: “No volem ser segrestats ni invasors”

David Portabella
MADRID

La proposta sobre el futur polític de Catalunya que Pedro Sánchez assegura que té es farà esperar i no serà esbossada abans de l'estiu, perquè el judici als presos independentistes serà el tema central del primer semestre del 2019, i aquest clima no és propici per obrir un debat sobre l'autogovern. “Fins que no hi hagi sentència en el cas de l'1-0, no hi pot haver proposta política”, va assegurar el president espanyol en la tradicional recepció de Nadal a La Moncloa, en la qual va insistir a veure Quim Torra aprofitant el Consell de Ministres a Barcelona i va fixar divendres com el dia idoni

per a una eventual entrevista. “Espero mantenir la millor interlocució amb Torra”, va declarar només quatre dies abans del seu desembarcament.

Partint de la convicció que entre gener i maig l'independentisme “farà propaganda, perquè no té projecte polític més enllà dels presos”, Sánchez vol esperar a tenir una sentència, que el Tribunal Suprem preveu dictar abans de l'estiu. “Abans és impossible fer una proposta, i la proposta ha de venir de Catalunya.” Segons el president del govern espanyol, dins l'independentisme hi ha una “divisió entre la via pragmàtica i la radical, i s'han de decidir”, perquè afecta la interlocució. “No tenen estratègia co-

muna de com es volen relacionar amb el govern espanyol”, va dir.

26 de maig: quatre urnes

La contrapartida de tenir temps és l'exigència a ERC i el PDeCAT que n'ofereixin facilitant l'aprovació del pressupost del 2019, que al gener serà enviat al Congrés dels Diputats. Si els comptes no derroten les esmenes a la totalitat, Sánchez admet que no podrà arribar al 2020. En aquest punt, La Moncloa no descarta la hipòtesi d'un *superdiumenge* el 26 de maig, amb urnes locals, autonòmiques, europees i espanyoles.

La cita més imminent en el desglaç és divendres a Barcelona en un Consell de Ministres d'alt voltatge

al BOE i al carrer. “Hi haurà inversió i alguna picada d'ullet simbòlica a Catalunya”, avisa Sánchez, més enllà de la mesura estel·lar de l'alça del salari mínim a 900 euros com a metàfora que un català i un ciutadà de la resta de l'Estat amb un treball precari necessiten el mateix. Qui definia gràficament l'esperit de la visita del 21-D era el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska: “No volem ser ni un govern segrestat ni un govern invasor.”

Sánchez també va revelar que el primer ministre eslovè, Marjan Sarec, li ha traslladat l'enuig amb el president Borut Pahor per haver rebut Quim Torra i amb la ressaca sobre la “via eslovena”. ■

Les frases

“Espero mantenir la millor interlocució amb Torra. El govern català no té estratègia comuna sobre com es vol relacionar amb el govern espanyol”

“Durant el judici, l'independentisme farà propaganda, perquè no té un projecte polític més enllà dels presos”

“Hi ha un debat dins l'independentisme entre la via pragmàtica i la radical, i s'han de decidir”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“El 21 de desembre a Barcelona no volem ser ni un govern segrestat ni un govern invasor”

F. Grande-Marlaska
MINISTRE DE L'INTERIOR

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

18 DIES EN VAGA DE FAM

Els portaveus de Junts per Catalunya i ERC, Eduard Pujol i Marta Vilalta, ahir, en una roda de premsa després de les reunions dels partits i grups ■ ACN

JxCat i ERC empenyen a un diàleg “útil” amb Sánchez

■ El pres polític Jordi Sánchez s'adreça a Torra, Aragonès i Artadi i els demana que es reunixin amb el govern espanyol ■ Mantenen oberts els contactes per a una trobada que podria ser dijous

E. Ansola / Ò. Palau
BARCELONA

La celebració d'una segona trobada entre els presidents Pedro Sánchez i Quim Torra ha estat en la corda fluixa els darrers dies, però ahir els partits van ser els primers a con jurar-se perquè la reunió entre governs es pugui portar a terme. En cas contrari, cap de les parts implicades vol ser responsable que els ponts de diàleg entre les dues administracions s'acabin ensorrant, per la qual cosa el repte ara és que finalment es pugui celebrar una reunió malgrat les queixes per les formes amb què el govern de Pedro Sánchez ha organitzat la cimera i fer-la coincidir amb l'aniversari d'unes eleccions tan excepcionals

com les del 21-D. Les seves recents declaracions contra el sobiranisme tampoc han ajudat a calmar els ànims. Ara bé, si els partits catalans es conjuren perquè hi hagi una trobada, també reclamen que aquesta esdevingui un diàleg “útil” en què es pugui parlar dels temes que més atrauen el consens dels catalans: el referèndum d'autodeterminació i la situació dels presos polítics i exiliats. Continguts, però, que el govern Sánchez rebutja del tot.

Una de les veus més determinades a reclamar aquesta línia de treball va ser el president del grup parlamentari de Junts per Catalunya, Jordi Sánchez, en vaga de fam des de fa divuit dies, que es va adreçar per carta al president Tor-

ra, al vicepresident Pere Aragonès i a la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, animant-los a crear les condicions per celebrar una reunió amb el govern de Pedro Sánchez al final d'aquesta setmana, cosa que veu compatible amb una “gran mobilització pacífica i no violenta” divendres, dia 21. “El diàleg mai pot ser considerat com una expressió de debilitat, com una pèrdua de temps i encara menys com una traïció a no se sap exactament quins principis i lleialtats”, diu la missiva a qui és company del seu grup parlamentari, el president Quim Torra.

La trobada entre presidents també va provocar l'interès de les executives dels partits reunides ahir com cada dilluns. ERC va

300 milions a la renda garantida

El vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, ultima un projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per al 2019 que preveu destinar més de 300 milions a desplegar la llei de la renda garantida de ciutadania i 20 milions més per finançar l'educació de 0 a 3 anys, segons un document de treball intern a què ha tingut accés Efe. Les mesures d'igualtat d'accés als estudis universitaris sumarien una partida de 25,5 milions, que inclourien

tant la introducció de les anomenades beques com altres mesures destinades a reduir taxes o a igualar preus de màster i grau. A més, els programes de dependència rebran 1.500 milions d'euros, i s'avançarà en el desplegament del decret de l'escola inclusiva. En total, un 75% de la despesa serà social. Ahir a la tarda aquestes línies es van presentar als sindicats i patronals catalanes, i aquests dies s'esperen més contactes amb els grups parlamentaris.

lamentar que el govern espanyol no està actuant “de forma responsable ni intel·ligent”, ja que amb l'elecció del dia i el lloc, les amenaces del 155 i d'inter-

venir els Mossos, l'enviament de forces de seguretat de l'Estat o la manca de cap proposta per a Catalunya no està generant un bon clima per al diàleg i la

negociació aprofitant la visita pel Consell de Ministres. “No ho han fet bé ni ho estan fent bé”, sostenia la portaveu, Marta Vilalta, que lamentava que Sánchez “està massa influenciat pels moviments d'extrema dreta” i li demanava “valentia política” per afrontar els debats que vol la ciutadania. En el mateix sentit, el conseller de Relacions Institucionals, Alfred Bosch, va lamentar a la tarda al Parlament que el govern estatal “cada vegada s'ha sotmès més al segrest del nacionalisme espanyol i la ultradreta”. “Demanarem que el diàleg sigui mutu, però cada vegada ens ofereix menys esperances, i cada vegada actua de manera més acomplexada”, lamentava. La petició coincidia amb la que també llançava el portaveu de JxCat, Eduard Pujol, fent una crida a parlar del dret d'autodeterminació. “No passa res, no mosseguen. Se'n pot parlar si ens creiem que som una democràcia, no ens ha d'espantar”, va afirmar.

Tant Vilalta com Pujol encara confien en una reunió amb un mínim contingut, i per això assequen de fet que hi ha contactes oberts entre governs. A l'altra banda es va situar el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, que considera una obligació de Torra donar la benvinguda al president Sánchez. “Qui posa les coses difícils és qui diu que no vol reunir-se amb Sánchez quan serà a Barcelona. Les relacions institucionals s'han de mantenir sempre. Considero un disbarat que Torra no doni la benvinguda a Sánchez”, argumentava.

Conjurats els partits a celebrar una trobada que pugui refredar les declaracions dels últims dies, ahir s'apuntava la data de dijous dia 20 per celebrar la trobada tot i que el matí està reservat per a la reunió ordinària de l'executiu català, atès que avui, dimarts, continua el ple a la cambra catalana. ■

Les frases

“El diàleg mai pot ser considerat com una expressió de debilitat”

Jordi Sánchez
PRESIDENT DEL GRUP DE JXCAT

“Sempre hem estat partidaris del diàleg i la negociació, sense renunciar a les nostres reivindicacions”

Marta Vilalta
PORTAVEU DEL GRUP D'ERC

“Amb una reunió em donaria per satisfet. Seria un disbarat que Torra no rebés Sánchez”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

“A la recerca de la pau, concòrdia, reunió, diàleg i lleialtat hi estem tots obligats, l'oposició també”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN

“Cal que el govern espanyol sigui valent, no retrocedeixi i posi sobre la taula el referèndum”

Eduard Pujol
PORTAVEU DEL GRUP DE JXCAT

“Torra ja ha dit coses prou greus perquè Sánchez no miri cap a un altre costat”

Carlos Carrizosa
PORTAVEU DEL GRUP DE CIUTADANS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

18 DIES EN VAGA DE FAM

Indústria veu el llaç groc “contrari a la llei i l’ordre públic”

El ministeri diu que l’Oficina de Patents veta la marca de vi Allibera’m pel signe “polític” i “contrari als bons costums”

David Portabella
MADRID

Pedro Sánchez sempre ha considerat que portar un llaç groc en solidaritat amb els presos catalans s'emmarca en la llibertat d'expressió i va respectar que Quim Torra en lluis un a la solapa quan va ser rebut a La Moncloa el 9 de juliol. “Et pot agradar o no, però cal respectar la llibertat d'expressió”, havia dit Sánchez a l'abril. El Ministeri d'Indústria de Reyes Maroto, però, no fa seu el respecte del president i denuncia que el llaç groc és

“contrari a la llei i a l'ordre públic”, en resposta a una pregunta escrita del diputat del PDeCAT al Congrés Toni Postius.

El que Postius exigia a Indústria és que expliqués per què l'Oficina de Patents i Marques –un organisme que depèn del ministeri i la direcció general del qual recau en l'extremeny José Antonio Gil Celedonio– ha suspès la marca catalana de vi Allibera'm, que està elaborat al Montsant i que incorpora un llaç groc com a element gràfic en solidaritat amb els presos. En la

resposta escrita, el Ministeri d'Indústria explica que la marca Allibera'm està vetada des del 19 de juny del 2018 perquè l'article cinquè de la llei de marques del 2001 prohibeix registrar com a marca signes “que siguin contraris a la llei, a l'ordre públic i als bons costums”.

Recaptar per als presos

El departament de la ministra Reyes Maroto fins i tot va més enllà de la lletra estricta de la llei i acusa el sol·licitant de la marca de “pretendre utilitzar en benefici d'una persona sím-

El diputat Toni Postius (PDeCAT) va fer la pregunta escrita al Ministeri d'Indústria sobre la marca Allibera'm ■ SANTI IGLESIAS

bols referits a certs esdeveniments polítics contraris a l'ordre constitucional”. És un argument que posa en qüestió el propòsit que anunciava al seu dia un dels creadors del vi Allibera'm, Joan Carles Bel-

tran, de destinar gairebé la meitat de la recaptació a l'Associació Catalana pels Drets Civils, que va ser creada pels familiars dels presos polítics i dels exiliats, sense que cap d'ells hagi denunciat mai el fet

de sentir-se utilitzat per part d'Allibera'm per a un guany empresarial.

Idees de caràcter polític

El que fa Indústria, però, és alhora reinterpretar el que significa el llaç groc: pel ministeri, no és un símbol no partidista i de solidaritat amb els presos preventius per ordre de Pablo Llarena en el cas del procés encara no jutjat al Tribunal Suprem, sinó que representa “idees de caràcter polític contràries a l'ordenament jurídic vigent que no tenen res a veure amb el tràfic de béns i de serveis”. Quan els responsables –entre els quals, Joan Carles Beltran, un dels creadors del vi i gestor de Lovers Wine Elegance– van presentar Allibera'm, l'eslògan publicitari era *Aixecarem ampolles a l'Estat espanyol* (sic). Per ara, el que l'Estat no aixeca és el vet a la marca. Al mateix temps, pel fet d'assessorar sobre el gust del vi, el cuiner Sergi de Meia va ser víctima d'insults a les xarxes i d'una crida al boicot contra el restaurant que porta el seu nom. ■

LA CASA AZUL
ÀNGEL LLÀCER & MANU GUIX
ELLS CATARRÉS
OBESÉS
BLAUMUT
PAULA VALLS
SIDERLAND
ALFRED GARCÍA
DOCTOR PRATS
ARNAU GRISO
JUDIT NEDDERMANN
THE SEY SISTERS
ARNAU TORDERA & JUDIT MUÑOZ

ÉS NADAL AL MÓN

Dilluns, 24 de desembre, al Palau de la Música Catalana. De 9.30 a 12.30 h, amb Jordi Basté i tot l'equip de RAC1.

ESCOLTA 'EL MÓN A RAC1' PER SABER COM ACONSEGUIR INVITACIONS

Ho patrocina:

Hi col·laboren:

#ésNadalalMón rac1.cat